

[Bjørn Elmquist]

det andet er der afsnittet i den skriftlige redegørelse – i lovkataloget, som vi kalder det – hvor man taler om, at man vil forsøge at tilvejebringe en spredning af ejendomsretten.

Men derudover må jeg da også spørge lønmodtagerne – deriblandt også mig selv som lønmodtager –: ja men når vi taler om kompensation, er der så ikke også en kompensation i det, at man forsøger at få bedre udsigt til at beholde sit job? Det gør man ved et indgreb som dette, som skal forbedre landets internationale konkurrenceevne. Er der ikke en kompensation, en trøst i, at vi her forsøger at lægge spiren til en bedre samfundsøkonomisk udvikling, hvor vi forhåbentlig en skønne dag på ny kan nå til garanti for reallønnen, og hvor vi forhåbentlig en skønne dag kan nå til nye forbedringer af reallønnen? Det går jo ikke at fortsætte ad den gamle vej, det ved vi alle.

Dernæst: er der ikke også en trøst at hente i det forhold, at vi her kan lægge spiren til et håb om, at vore arbejdsløse medborgere kan skaffes beskæftigelse igen?

Venstre kan med andre ord støtte dette lovforslag fra regeringen.

Ole Henriksen (SF):

Den kedelige stank, der har været her, troede jeg først stammede fra selve lovforslaget, men tryksvæarten var tør, så det er ikke den, der er årsag til, at vi måtte afbryde mødet.

I forbindelse med disse to lovforslag, som vi her har til behandling, er det sådan set ganske unødvendigt at nævne, at SF selvfølgelig er imod begge lovforslag.

Det er det, man kunne kalde et klokkerent indgreb i de eksisterende overenskomster, og det er også et indgreb i de overenskomster, der skal forhandles til foråret. Det vil sige, at det nu ikke er lykkedes for arbejdsmarkedets parter at arbejde efter egne indgåede aftaler i de sidste 10 år. Der har været indgreb både i 1975, 1977 og 1979, og nu kommer der også her et indgreb i 1981-overenskomsterne. Og hvis lovforslaget vedtages, gælder det selvfølgelig også for overenskomsterne i 1983. Fem overenskomstperioder i træk.

Jeg bemærkede, at venstres ordfører sagde, at man ikke skal gå de gamle veje med hensyn til indgreb, men at denne regering også nu ville forsøge nye veje. Jeg synes ikke, at det her er at betryde nye veje. Det er at hive

gamle travere frem og prøve at få dem til også at virke denne gang, når man gentager, hvad der har været gentaget gang på gang, når vi har lavet overenskomstindgreb her, nemlig at nu skal landets lønmodtagere holde tilbage, så skal vi nok prøve at få landets finanser rettet op. Den melodi kører man også på fra den nuværende regerings side. Spørgsmålet er, hvor lang tid lønmodtagerne vil kunne acceptere en sådan argumentation, når de alligevel oplever, at det går den gamle vej hver eneste gang, mens de giver afkald på dyrtidsportioner, på taktreguleringer og kommer ud for indgreb over for det bevægelige lønsystem, og hvad man nu ellers har af midler, man kan sætte ind.

Man har desværre fået lønmodtagerne til at underkaste sig disse bestemmelser, som jo må være gældende, når de bliver vedtaget herinde, men spørgsmålet er altså, om det overhovedet er muligt at få lønmodtagerne til at godtage den argumentation, der her bringes for dagen. Tror man for alvor på, at lønmodtagerne vil acceptere denne tilstand igen frem til 1985 at skulle arbejde under lovdiktater? Det dårligste sted, man kan lave overenskomster – det siger erfaringerne – er her i folketinget. Vi er de ringeste til at gøre det. Arbejdsmarkedets parter er bedre. De frie forhandlinger er bedre. Det synes jeg man skal gøre sig klart.

Jeg tror også, at der vil blive uro på en lang række arbejdspladser i en lang periode fremover. Det er det, man lægger kimen til. Som man sår, så høster man. Det er klart, at lønmodtagerne ikke vil finde sig i disse tilstande.

Det var glædeligt at høre den socialdemokratiske ordfører klart sige fra over for dette lovforslag. Det betyder formentlig, at man vil stemme imod, når det kommer til afstemning her i salen, også selv om der måske ikke er et flertal for at få væltet lovforslaget. Det er jo den argumentation, man brugte i går for ikke at stemme for den dagsorden, som generelt tog afstand fra hele den buket og suite af lovforslag, som blev fremsat og var til debat i går.

Om selve indholdet af lovforslaget er der ikke meget at sige. Forskellen mellem den grønlandske og den danske variation er vel startdatoen, henholdsvis den 5. og 6. oktober. Der kunne man måske stille det interessante spørgsmål, hvorfor der er den dags forskel,